

Arrest

nr. 71 242 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielaanvraag als volgt:

“U verklaart een Russische onderdaan van Ingusjetische origine te zijn. U woonde bij uw ouders in het dorp Jandari, regio Nazran. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U verklaarde dat uw problemen in de Russische Federatie ontstonden vanwege uw contact met T. K. (...), de echtgenoot van uw tante Z. K. (...) (meisjesnaam K. (...)), en diens familieleden. Sinds de zomer van 2009 werd uw contact met de familie K. (...), die in het dorp Ekazjevo woonde, inniger. U ging vaak op bezoek bij hen en zij kwamen regelmatig langs uw ouderlijke woning.

De K. (...)’s spraken vaak over de politieke situatie en waren van mening dat moslims uit de Noordelijke Kaukasus zich moesten verenigen tegen de Russen. U zag geen kwaad in hun woorden en vermoedde op dat ogenblik niet dat zij rebellen waren. U besloot hen zelfs te helpen. U werd hierin aangemoedigd door uw oom K. I. (...).

U werd gevraagd grote hoeveelheden voedsel of medicatie aan te kopen en deze op verschillende plaatsen af te leveren, waaronder in een huis in het dorp Atsjaluki. Er werd u gezegd dat de goederen bestemd waren voor de armen. U deed dit meermaals tot de winter van 2009. U stopte ermee nadat u wapens had ontdekt in een tas die u naar Atsjaluki moest brengen. Uit vrees voor repercussies leverde u de tas, na de ontdekking, af maar besloot hierna uw hulp stop te zetten. U behield hierna weliswaar uw contact met de K. (...)’s.

Op 02/03/2010 werd u opgebeld door uw oom K. I. (...). Hij vertelde u dat er een inval was geweest bij de familie K. (...) en in het huis in Atsjaluki waar u de goederen had afgeleverd. Daarbij werden vier mannelijke leden van de familie K. (...) alsook S. B. (...), die de K. (...)’s schuilhielden, gedood. Uw oom vertelde u dat hij op het punt stond te vluchten en raadde u aan hetzelfde te doen. Geconfronteerd met deze feiten vertelde u alles aan uw vader. U had daarvoor aan uw ouders niet verteld dat u bepaalde diensten verleend had aan de K. (...)’s. Uw vader bracht u onmiddellijk naar Karabulak, waar u bij een vriend kon verblijven.

De volgende dag, op 03/03/2010, vond er een grote huiszoeking plaats bij uw ouders en bij uw oom. Er werd gezocht naar wapens, sporen, bewijsmateriaal maar vooral naar u.

Uw ouders hielden uw schuilplaats verborgen voor de autoriteiten en vertelden hen dat ze niet wisten waarheen u gevlucht was. Uw ouders werden enkele dagen later opgeroepen en wederom ondervraagd over uw verblijfplaats. Na een verblijf van drie dagen bij uw vriend bracht uw vader u naar Sleptsovsk waar verre familieleden woonden. U verbleef er tot aan uw vertrek naar het buitenland. Tijdens uw verblijf in Sleptsovsk regelde uw vader uw reis naar Engeland.

Op 04/03/2011 bracht hij u naar Nazran waar u in een vrachtwagen werd verstoppt. Deze vrachtwagen bracht u naar een onbekende plaats in Wit-Rusland. Daar aangekomen werd u in een tweede vrachtwagen gezet die u vermoedelijk naar Polen voerde. Na aankomst in Polen werd u in een personenwagen gezet die u naar België bracht. Er werd u een vals Slovaaks paspoort in handen gegeven.

Op 07/03/2011 kwam u toe in België.

Diezelfde dag nog nam u in België een bus richting Engeland. Onderweg liep het mis. In Frankrijk werd u onderworpen aan een paspoortcontrole en kwam de vervalsing van het paspoort aan het licht. U werd verplicht Frankrijk te verlaten. U reisde terug naar België waar u bij een Tsjetsjeen, die u tijdens de treinrit had leren kennen, kon verblijven.

Op 08/03/2011 arriveerde u opnieuw in België.

De volgende dag, op 09/03/2011, las u op het internet dat uw vader op 08/03/2011 was gedood bij een familietwist. Hierbij waren verscheidene doden gevallen. U contacteerde uw moeder en vernam dat uw vader niet bij een familietwist maar door personen in camouflage-uniformen was gedood.

Op 14/04/2011 besloot u dan asiel aan te vragen in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw intern paspoort, een kopie van een convocatie op naam van uw vader, twee kopieën van attesten omtrent de dood van uw vader, foto’s van uw vader en enkele internetartikels over de dood van uw vader en de inval bij de familie K. (...) voor.”

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, foltering en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Wat u betreft diende te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde uw verklaringen aannemelijk te maken.

Zo werd vooraleerst vastgesteld dat uw band met de familie K. (...) op geen enkele wijze is aangetoond. De internetartikels die u aanbracht over de operatie tegen de familie K. (...) vermelden daarbij uw naam niet. Daarnaast weten uw verklaringen over uw hulp aan deze familie niet te overtuigen. U beweerde dat u meermaals, vier à vijf keer, goederen had geleverd op vraag van deze familie. U geloofde daarbij dat de leveringen bestemd waren voor de armen.

Nu, wat uw beschrijving van de feiten betreft werd vastgesteld dat deze weinig concreet was.

Zo wist u niet precies hoe vaak u goederen had geleverd, gaf u geen data waarop deze leveringen hadden plaatsgevonden en kon u niet zeggen tot wie de huizen behoorden waar u de goederen had afgeleverd. U verklaarde meer bepaald dat u vier à vijf maal goederen had ingekocht en geleverd, dit zou in de periode zijn geweest sinds de zomer van 2009 tot aan de winter van 2009-2010. De eigenaars van de huizen waar u de goederen afleverde kende u niet; u verklaarde dat het oude huizen waren waarvan de deur open stond. Bij binnenkomst kwam dan een man of een kleine jongen naar u toe die de goederen in ontvangst nam (CGVS p.9-10). Wat dit alles betreft kan er echter van worden uitgegaan dat, gezien deze leveringen het voorwerp uitmaken van uw vervolging, u in deze zaken meer accurate informatie kan verstrekken. Over de eigenaars van de huizen, waar u de goederen afleverde, vertelde u bovendien dat zij later als rebellen werden bestempeld en dat hun huizen werden vernield. Deze verklaring veronderstelt dat u toegang had tot dergelijke informatie en ondermijnt dan ook uw onwetendheid over hun identiteit.

In de lijn hiervan is uw naïviteit over de aard van uw leveringen ongeloofwaardig.

Zo gaf u ten eerste aan dat de familie K. (...) ervoor gekend was dat zij radicale, opruiende ideeën verspreidde (CGVS p.8). Ten tweede gaf u aan dat het in Ingoesjetië zeer verdacht was dat goederen en medicatie in grote hoeveelheden werden aangekocht. U verklaarde wat dit betreft zelfs dat u op verschillende plaatsen medicatie aankocht en dat u bij de aankoop loog dat u werkte voor een kleuterschool of een ziekenhuis, dit om niet te worden verdacht (CGVS p.9). Ten derde kon u niet verklaren waarom de K. (...)’s u om deze hulp vroegen. U suggereerde dat het misschien verdacht was als iemand met een baard of een ouder persoon deze aankopen deed (CGVS p.9). Tot slot zag u de eindbestemmingen van de goederen (de armen) niet en werd u gevraagd te leveren bij onbekende personen (CGVS p.9).

Het geheel van deze vaststellingen wijst op het verdacht karakter van de leveringen. Dit werd feitelijk door u zelf bevestigd met uw verklaring dat u uw ouders niet op de hoogte bracht van de hulp die u aan de K. (...)’s verleende (CGVS p.8).

Naast deze vaststellingen binnen uw asielrelaas werden ook daarbuiten verscheidene bevindingen gedaan die uw vervolging ondermijnen.

Zo bleek uit een afgiftestempel in uw intern paspoort dat u op 27/10/2010 een internationaal paspoort werd uitgereikt. Volgens uw relaas leefde u op dat ogenblik ondergedoken in Sleptsovsk. U verklaarde wat dit betreft dat uw vader het paspoort voor u bekomen had, u weet niet hoe (CGVS p.4-5).

Aangezien u de intentie had met dit paspoort de Russische Federatie te verlaten is het echter onwaarschijnlijk dat u niet zou weten of het paspoort via de officiële kanalen of illegaal werd bekomen. De grensovergang zou immers een bijzonder risico betekenen mocht u reizen met een vals paspoort. In het geval het paspoort legaal werd verkregen, een richting waar u naar neigde, kan gesteld worden dat het feit dat uw vader bij de autoriteiten in uw naam een internationaal paspoort aanvraag en verkreeg niet wijst op vervolging of een vrees ervoor.

In het geval het paspoort op illegale wijze werd verkregen kan de vraag gesteld worden waarom dit paspoort op uw naam - u die gezocht werd - werd aangemaakt en waarom in uw intern paspoort een afgiftestempel werd geplaatst.

In beide gevallen doet het internationaal paspoort dan ook afbreuk aan uw vrees voor vervolging.

Het internationaal paspoort werd niet door u voorgelegd. U beweerde dat het document bij een huiszoeking in beslag werd genomen. U kon daarbij niet zeggen wanneer dit gebeurde, welke dienst het paspoort in beslag had genomen en met welk doel dit geschiedde (CGVS p.4-5). U beweerde dat het in oktober of november gebeurde en dat het de MVD, OVD of FSB was die het paspoort afnam. Over de reden hiervan kon u geen duiding geven. U suggereerde dat het misschien was omdat u gezocht werd.

Deze onwetendheid omtrent verschillende aspecten van uw paspoort sluit aan bij de hierboven vermelde vaststellingen in uw asielrelaas.

Ook zij tast uw geloofwaardigheid aan. In de marge moet hierbij worden vermeld dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde nooit over een internationaal paspoort te hebben beschikt (DVZ punt 21).

U werd hierop gewezen en beweerde dat u feitelijk bedoelde dat u het paspoort nooit in handen heeft gehad (CGVS p.5). Deze nuance in betekenis is echter niet terug te vinden in het administratief verslag.

Naast de afgiftestempel van uw internationaal paspoort werd vastgesteld dat in uw intern paspoort tevens een stempel werd geplaatst die aangeeft dat u dienstplichtig bent.

Deze stempel werd eveneens geplaatst in de periode dat u zou zijn ondergedoken. De stempel dateert meer bepaald van 16/02/2010. U verklaarde daarbij dat uw intern paspoort zich bij u in Sleptsovsk bevond (CGVS p.11).

De vaststelling van deze stempel ontkracht uw vluchtmotief.

U werd ook met deze vaststelling geconfronteerd maar wist hier geen verduidelijking in te geven. U suggereerde louter dat de stempel misschien werd gezet toen uw vader uw internationaal paspoort verkreeg. Daarmee is echter geen verklaring verstrekt.

De kopieën van de attesten in verband met de dood van uw vader, ontcrachten uw vervolging eerder dan dat zij deze bevestigen.

Voor zover zij als kopieën bewijswaarde hebben, kan de vraag gesteld waarom de autoriteiten dergelijke documenten zouden opstellen ten behoeve van u, die gezocht wordt.

Er wordt daarbij vastgesteld dat alle documenten op uw naam werden afgeleverd. Deze vaststelling wijst wederom niet op vervolging of een vrees ervoor. U werd hiermee geconfronteerd en beweerde dat u niet officieel wordt gezocht en dat enkel de FSB u zoekt (CGVS p.14).

Deze verklaring botst met uw eerdere verklaring dat uw internationaal paspoort in beslag werd genomen door de MVD, of de OVD of de FSB (CGVS p.5). Hiermee gaf u immers aan dat niet enkel de FSB betrokken kon zijn. Er werd hierbij vastgesteld dat één attest zou zijn afgeleverd door een luitenant van de OVD (politie), zijnde van één van de door genoemde diensten die verantwoordelijk konden zijn voor de inbeslagname van uw internationaal paspoort.

Het valt hierbij op dat dit attest naar inhoud toe identiek is aan het attest dat zou zijn afgeleverd door het administratiehoofd.

Deze vaststelling doet vragen rijzen over de authenticiteit van de voorlegde stukken en draagt bij tot de stelling dat de bewijswaarde van kopieën beperkt is.

Aangezien de door u voorgelegde convocatie, op naam van uw vader, eveneens een kopie betreft dient te worden gesteld dat ook hiervan de authenticiteit niet gegarandeerd is.

De kopie vermeldt daarbij niet de reden om welke uw vader werd opgeroepen. Er werd tot slot vastgesteld dat u de dienst niet kon noemen die de convocatie zou hebben uitgevaardigd (CGVS p.14).

Volgens de kopie zou de convocatie zijn opgesteld door een inspecteur van de OVD. Met dit laatste is wederom een contradictie vastgesteld met uw verklaring dat u enkel door de FSB wordt vervolgd.

Wat het internetartikel over de dood van uw vader betreft, dient te worden vastgesteld dat het artikel de omstandigheden niet vermeldt waarin uw vader de dood vond.

U gaf daarbij aan dat in de media het wordt voorgedaan dat uw vader omkwam bij een familiale twist (CGVS p.13).

Gegeven de bovenvermelde vaststellingen die uw geloofwaardigheid in twijfel trekken is uw verklaring over de feiten, zonder inbreng van betrouwbare informatie, op zich onvoldoende.

De foto's van uw vader, waaronder een van zijn lijk, geven evenmin informatie over de omstandigheden van zijn dood.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat u pas een maand na uw aankomst in België asiel aanvraagde. Dit wijst niet op een dringende nood aan bescherming. U werd hierop gewezen en beweerde dat u niet wist wat asiel was en dat u niet wist wat te doen (CGVS p.7). De documenten die u voorlegde in verband met uw reisroute (uw Eurolinesticket en de beslissing van de Franse autoriteiten) bevestigen daarbij de laatste etappe van uw reisroute, en de aanvang van uw verblijf in België.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 4 augustus 2011 aan dat hij "*vaststelt dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers*" (zie p. 2). Hij vraagt de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.2. Het is niet aan verzoeker om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker somt in zijn verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan hij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoeker noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoeker beperkt zich verder in zijn verzoekschrift (zie p. 7, 8, 9) tot het herhalen van zijn feitenrelaas -inzake het feit dat hij een maand wachtte alvorens asiel aan te vragen in België, zijn paspoort en de leveringen-, het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal -aangaande de band met zijn neven en nichten-, het uiten van blote beweringen -betreffende de originele documenten en de overlijdensakte- en het formuleren van een ongeloofwaardige post-factum verklaring met betrekking tot het bekomen van documenten op zijn naam.

Deze argumentatie is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten; het komt immers aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.3. In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE